

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	Περιεχόμενα	Σελίδα
	<i>Πράξεις εγκριθείσες δυνάμει του άρθρου VI της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση</i>	
1999/C 211/01	Εισηγητική έκθεση της σύμβασης σχετικά με τις αποφάσεις έκπτωσης από το δικαίωμα οδήγησης	1
<hr/>		
	I Ανακοινώσεις	
	Συμβούλιο	
1999/C 211/02	Απόφαση αριθ. 1/1999 της Μεικτής Επιτροπής ΕΚ/Ισλανδίας και Νορβηγίας η οποία συγκροτήθηκε βάσει της συμφωνίας που συνήψε το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης με τη Δημοκρατία της Ισλανδίας και το Βασίλειο της Νορβηγίας για τη σύνδεση αυτών των δύο χωρών με την υλοποίηση, την εφαρμογή και την ανάπτυξη του κεκτημένου Σένγκεν, της 29ης Ιουνίου 1999, σχετικά με τη θέσπιση του εσωτερικού της κανονισμού	9
	Επιτροπή	
1999/C 211/03	Ισοτιμίες του ευρώ	12
1999/C 211/04	Προηγούμενη κοινοποίηση συγκέντρωσης (Υπόθεση IV/M.1637 — DB Investments/SPP/Ohman) ⁽¹⁾	13
1999/C 211/05	Προηγούμενη κοινοποίηση συγκέντρωσης (Υπόθεση IV/M.1629 — Knorr-Bremse/Mannesmann) ⁽¹⁾	14
1999/C 211/06	Μη διατύπωση αντιρρήσεων σε μια κοινοποιηθείσα συγκέντρωση (Υπόθεση IV/M.1527 — OTTO Versand/Freemans) ⁽¹⁾	15

Ανακοίνωση αριθ.

Περιεχόμενα (συνέχεια)

Σελίδα

II Προπαρασκευαστικές πράξεις

.....

III Πληροφορίες

Επιτροπή

1999/C 211/07

Γενικός διαγωνισμός COM/A/21/98 — Κυρίων υπαλλήλων διοίκησης (A 5/A 4) σουηδικής υπηκοότητας — Πίνακας επιτυχόντων 16

EL

(Πράξεις εγκριθείσες δυνάμει του άρθρου VI της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση)

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΙΣ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΕΚΠΤΩΣΗΣ ΑΠΟ ΤΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΟΔΗΓΗΣΗΣ

(1999/C 211/01)

(Κείμενο που εγκρίθηκε από το Συμβούλιο στις 24 Ιουνίου 1999)

Εισαγωγή

1. Η αύξηση της οδικής κυκλοφορίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, που έχει ενθαρρυνθεί από την ενιαία αγορά και την εξάλειψη των συνόρων στα εσωτερικά σύνορα μεταξύ των περισσότερων κρατών μελών, απαιτεί μία αποφασιστική συλλογική προσπάθεια για τη βελτίωση της οδικής ασφάλειας. Ιδιαίτερα, είναι αναγκαίο οι αποφάσεις για την έκπτωση από το δικαίωμα οδήγησης να μην εκτελούνται μόνον στο έδαφος ενός μόνον κράτους μέλους, αλλά και σε ολόκληρη την Ευρωπαϊκή Ένωση.

2. Επί μακρόν είχε αναγνωριστεί ότι υπήρχε διαφορά μεταχείρισης μεταξύ οδηγών που είχαν εκπέσει στη χώρα τους από το δικαίωμα οδήγησης και εκείνων που είχαν εκπέσει σε άλλη χώρα από εκείνη όπου συνήθως διαμένουν. Στην πρώτη περίπτωση, η αφαίρεση του δικαιώματος οδήγησης εμποδίζει τον κάτοχο της άδειας να οδηγήσει σε οποιαδήποτε χώρα, όπου η άδεια του επέτρεπε προηγουμένως να οδηγήσει. Στη δεύτερη περίπτωση, ωστόσο, η έκπτωση από το δικαίωμα οδήγησης ισχύει μόνον εντός της χώρας, όπου επιβλήθηκε και για το χρονικό διάστημα, κατά το οποίο το πρόσωπο βρίσκεται στη χώρα αυτή. Πράγματι, η άδεια, εάν έχει αφαιρεθεί από τις αρχές του εν λόγω κράτους, πρέπει να επιστραφεί στον οδηγό όταν εξέρχεται από τη χώρα.

3. Έτσι, ενώ στην πρώτη περίπτωση, οι πράξεις του οδηγού καταλήγουν στο να του απαγορευθεί η οδήγηση σε άλλες χώρες, καθώς και στη δική του, (κράτος διαμονής) όπου επιβλήθηκε η έκπτωση, στη δεύτερη περίπτωση δεν συμβαίνει το ίδιο και ο οδηγός μπορεί αμέσως να οδηγήσει νομίμως σε οποιαδήποτε άλλη χώρα, όπου η άδεια οδήγησης είναι δεκτή.

4. Αυτή η διαφορά μεταχείρισης δεν ήταν μόνον αντίθετη προς το συμφέρον της οδικής ασφάλειας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, αλλά και απολύτως άδικη. Έτσι, το 1991, η ολλανδική προεδρία ήγειρε το ζήτημα αυτό στην ομάδα δικαστικής συνεργασίας προκειμένου να βρεθεί λύση. Αλλά μόνον το 1995 η γαλλική προεδρία κατέθεσε το πρώτο σχέδιο σύμβασης, το οποίο συζη-

τήθηκε εν συνεχεία στη διάρκεια αρκετών προεδριών. Ουσιαστική πρόοδος σημειώθηκε κατά την προεδρία του Λουξεμβούργου το 1997 και η σύμβαση οριστικοποιήθηκε επί προεδρίας Ηνωμένου Βασιλείου το 1998. Κατ' ουσίαν, η σύμβαση προβλέπει ένα μηχανισμό, σύμφωνα με τον οποίο έκπτωση από το δικαίωμα οδήγησης σε σχέση με τις σοβαρότερες τροχαίες παραβάσεις του επιβάλλεται σε οδηγό σε κράτος μέλος διαφορετικό από το κράτος της διαμονής του μπορεί να εφαρμοσθεί σε όλα τα κράτη μέλη.

Άρθρο 1

Το άρθρο αυτό ορίζει την έννοια της «έκπτωσης από το δικαίωμα οδήγησης», του «κράτους της παράβασης», του «κράτους διαμονής» και του «οχήματος με κινητήρα» για τους σκοπούς της σύμβασης, όποτε οι όροι αυτοί χρησιμοποιούνται στη σύμβαση.

1.1. Ο ορισμός της «έκπτωσης από το δικαίωμα οδήγησης» στο σημείο α) αναγνωρίζει την ποικιλομορφία νομοθεσιών και συστημάτων σχετικά με το θέμα αυτό που ισχύουν στα κράτη μέλη. Σε ορισμένες χώρες, η έκπτωση από το δικαίωμα οδήγησης επιβάλλεται ως κύριο μέτρο, για παράδειγμα ως μέρος ποινικής κύρωσης. Σε άλλες χώρες, είναι παρεπόμενο ή συμπληρωματικό μέτρο, που επιβάλλεται ίσως ως συνέπεια καταδικαστικής απόφασης. Σε άλλες πάλι, μπορεί να επιβληθεί ανεξάρτητα από ποινική καταδίκη – ακόμη και από τελειώς χωριστή διοικητική αρχή – καθαρά ως μέτρο ασφαλείας. Για τους σκοπούς της σύμβασης, ο όρος «έκπτωση από το δικαίωμα οδήγησης» καθαρά ως μέτρο ασφαλείας. Για τους σκοπούς της σύμβασης, ο όρος «έκπτωση από το δικαίωμα οδήγησης» καλύπτει οποιοδήποτε μέτρο συνδεδεμένη με τη διάπραξη τροχαίας παράβασης⁽¹⁾, που έχει ως αποτέλεσμα την αφαίρεση ή την αναστολή της άδειας ή του δικαιώματος οδήγησης⁽²⁾. Αυτό αποκλείει την αφαίρεση της άδειας ως αποτέλεσμα, για παράδειγμα, μιας ιατρικής κατάστασης ή αποκλειστικά βάσει ενός συστήματος ελέγχου συμπεριφοράς οδηγών (point system). Επί πλέον, η σύμβαση ισχύει μόνον για την οριστική έκπτωση από το δικαίωμα οδήγησης είτε

⁽¹⁾ Η λέξη «παράβαση» αναφέρεται επίσης στην περίπτωση πολλαπλών παραβάσεων που διαπράττονται συγχρόνως και καταλήγουν σε μία μόνη απόφαση έκπτωσης από το δικαίωμα οδήγησης, εφόσον τουλάχιστον μία από τις παραβάσεις αυτές αφορά συμπεριφορά αναφερόμενη στο παράρτημα.

⁽²⁾ Ως ζήτημα ορολογίας μάλλον παρά ουσίας, ορισμένες εθνικές διατάξεις αναφέρουν «άδεια οδήγησης» και όχι «δικαίωμα οδήγησης». Εν προκειμένου ως «άδεια οδήγησης» νοείται η εθνική άδεια οδήγησης η οποία εκδίδεται από τις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών βάσει της εθνικής νομοθεσίας.

διότι η διαδικασία ενδίκων μέσων εξαντλήθηκε είτε διότι η κανονική προθεσμία άσκησης τους παρήλθε άπρακτη.

Σημειώνεται ότι κατά την έγκριση της σύμβασης διευκρινίσθηκε ότι όλες οι αποφάσεις έκπτωσης από το δικαίωμα οδήγησης που λαμβάνονται στο κράτος της παράβασης, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που λαμβάνονται από διοικητικές αρχές, υπόκεινται σε δικαστικό έλεγχο.

- 1.2. Το σημείο β) ορίζει την έκφραση «κράτος την παράβασης» ως το κράτος μέλος στο οποίο διαπράχθηκε η τροχαία παράβαση, για την οποία έχει εκδοθεί απόφαση έκπτωσης από το δικαίωμα οδήγησης.
- 1.3. Το σημείο γ), ορίζει το «κράτος διαμονής» ως το κράτος μέλος στο οποίο έχει την κανονική διαμονή του ο οδηγός κατά την έννοια του άρθρου 9 της οδηγίας 91/439/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 29ης Ιουλίου 1991, για τις άδειες οδήγησης⁽¹⁾. Το άρθρο αυτό έχει ως εξής:

«Για την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας, ως “κανονική διαμονή” νοείται ο τόπος, όπου ένα πρόσωπο διαμένει συνήθως, δηλαδή επί 185 τουλάχιστον ημέρες κατά ημερολογιακό έτος, λόγω προσωπικών δεσμών, που συνεπάγονται στενή σχέση του με τον τόπο όπου κατοικεί.

Εντούτοις, ως κανονική διαμονή ενός ατόμου, του οποίου οι επαγγελματικοί δεσμοί βρίσκονται σε τόπο διαφορετικό από εκείνο των προσωπικών του δεσμών, και το οποίο, εξαιτίας του γεγονότος αυτού, υποχρεούται να διαμένει εναλλάξ σε διαφορετικούς τόπους που βρίσκονται σε δύο ή περισσότερα κράτη μέλη, θεωρείται ο τόπος στον οποίο βρίσκονται οι προσωπικοί του δεσμοί, υπό τον όρον ότι το άτομο αυτό επιστρέφει εκεί τακτικά. Η τελευταία αυτή προϋπόθεση δεν χρειάζεται να πληρούται, όταν το άτομο διαμένει σε ένα κράτος μέλος για την εκτέλεση αποστολής συγκεκριμένης διάρκειας. Η φοίτηση σε πανεπιστήμιο ή σε σχολείο δεν συνεπάγεται μεταφορά της κανονικής διαμονής.»

- 1.4. Το σημείο δ) ορίζει το «όχημα με κινητήρα» παραπέμποντας στο άρθρο 3 παράγραφος 3 της οδηγίας 91/439/ΕΟΚ. Ο ορισμός καλύπτει όλα τα οχήματα με κινητήρα που απαιτούν άδεια οδήγησης οποιασδήποτε κατηγορίας ή υποκατηγορίας που προσδιορίζεται στο άρθρο 3 της ανωτέρω οδηγίας, συμπεριλαμβανομένων των κατηγοριών αδειών που αναφέρονται στο άρθρο 3 της ανωτέρω οδηγίας, συμπεριλαμβανομένων των κατηγοριών αδειών που αναφέρονται στο άρθρο 10 της εν λόγω οδηγίας.

Άρθρο 2

2. Κατά το άρθρο 2, τα κράτη μέλη αναλαμβάνουν την υποχρέωση να συνεργάζονται σύμφωνα με τις διατάξεις της σύμβασης, ούτως ώστε οι οδηγοί οι οποίοι εκπίπτουν του δικαιώματος

οδήγησης σε κράτος μέλος διάφορο εκείνου της διαμονής τους να μην αποφεύγουν τις επιπτώσεις της έκπτωσης όταν εξέρχονται από το κράτος της παράβασης.

Άρθρο 3

- 3.1. Το άρθρο 3 θεσπίζει το μηχανισμό για την ενεργοποίηση της διαδικασίας εκτέλεσης που προβλέπεται στη σύμβαση, συγκεκριμένα την υποχρεωτική γνωστοποίηση από το κράτος της παράβασης στο κράτος διαμονής της απόφασης έκπτωσης που εξέδωσε. Η παράγραφος 1 προβλέπει ότι η γνωστοποίηση γίνεται «χωρίς καθυστέρηση». Είναι σημαντικό να μπορεί το κράτος διαμονής να αναλάβει δράση το ταχύτερο δυνατόν, τόσο προς το συμφέρον της οδικής ασφάλειας όσο και για να ελαχιστοποιηθούν οι καθυστερήσεις ως προς την εκτέλεση της έκπτωσης από το δικαίωμα οδήγησης. Δεν καθορίζεται συγκεκριμένη διορία γνωστοποίησης, αλλά αναμένεται από τα κράτη μέλη να θεσπίσουν μηχανισμούς που θα υλοποιούν το πνεύμα του άρθρου και θα εξασφαλίζουν την ταχεία γνωστοποίηση.
- 3.2. Η παράγραφος 2 του άρθρου 3 επιτρέπει στα κράτη μέλη να συμφωνήσουν μεταξύ τους ότι η γνωστοποίηση της παραγράφου 1 δεν θα λαμβάνει χώρα σε ορισμένες περιπτώσεις, στις οποίες θα εφαρμόζεται το άρθρο 6 παράγραφος 2 σημείο α). Το σημείο α) του άρθρου 6 παράγραφος 2 προβλέπει ότι το κράτος διαμονής μπορεί να μην εκτελέσει την απόφαση έκπτωσης από το δικαίωμα οδήγησης εφόσον η συμπεριφορά για την οποία επιβλήθηκε έκπτωση από το δικαίωμα οδήγησης στο κράτος της παράβασης δεν αποτελεί παράβαση σύμφωνα με τη νομοθεσία του κράτους διαμονής — δηλαδή δεν υπάρχει διττό αξιόποινο. Σκοπός της παραγράφου 2 του άρθρου 3 είναι να αποφεύγονται περιττές γνωστοποιήσεις όταν είναι γνωστό ότι το κράτος διαμονής θα επιλέγει πάντοτε να μην εκτελέσει την απόφαση λόγω ελλείψεως διττού αξιόποινου.
- 3.3. Σύμφωνα με το άρθρο 8 της οδηγίας 91/439/ΕΟΚ, το κράτος μέλος στο οποίο απευθύνεται η γνωστοποίηση κατά το άρθρο 3 της σύμβασης μπορεί να είναι διάφορο του κράτους μέλους που εξέδωσε την άδεια οδήγησης. Κατά την έγκριση της σύμβασης θεωρήθηκε επομένως δεδομένο ότι στις περιπτώσεις αυτές το κράτος μέλος το οποίο εξέδωσε την άδεια θα ενημερώνεται σχετικά από το κράτος διαμονής.

Άρθρο 4

- 4.1. Η σύμβαση θεσπίζει τρεις δυνατούς τρόπους, με τους οποίους τα κράτη μέλη, όταν ενεργούν ως κράτος διαμονής μπορούν να εκτελέσουν τις αποφάσεις έκπτωσης από το δικαίωμα οδήγησης. Οι τρόποι αυτοί περιγράφονται στην παράγραφο 1. Σύμφωνα με την παράγραφο 1 τα κράτη μέλη υποχρεούνται να εκτελούν χωρίς καθυστέρηση την απόφαση έκπτωσης από το δικαίωμα οδήγησης. Αυτό είναι ιδιαίτερα σημαντικό στις περιπτώσεις όπου οι αποφάσεις εκπτώσεων από το δικαίωμα οδήγησης εκτελούνται αμέσως ή αφού παρέλθει στο κράτος της παράβασης τυχόν περίοδος για την άσκηση ενδίκων μέσων, λόγω της υποχρέωσης του κράτους διαμονής να συνυπολογίζει τυχόν χρονικό διάστημα της έκπτωσης που διανύθηκε ήδη στο εν λόγω κράτος. Αυτό είναι βασικό για να ελαχιστοποιούνται τυχόν περιττές διοικητικές προσπάθειες και θα οδηγήσει σε αποτελεσματική εφαρμογή της σύμβασης.

⁽¹⁾ ΕΕ L 237 της 24.8.1991, σ. 1· οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 97/26/ΕΚ (ΕΕ L 150 της 7.6.1997, σ. 41).

- 4.2. Η πρώτη δυνατή μέθοδος για την εκτέλεση αποφάσεων έκπτωσης από το δικαίωμα οδήγησης (σημείο α) της παραγράφου 1 είναι με άμεση εκτέλεση της απόφασης έκπτωσης. Πράγματι, το κράτος διαμονής αναγνωρίζει την απόφαση που εκδόθηκε στο κράτος της παράβασης και μπορεί να την εκτελέσει με ελάχιστες διατυπώσεις και χωρίς να χρειάζεται επικύρωση ή επιβεβαίωση αυτής από δικαστήριο του κράτους διαμονής. Η μόνη προϋπόθεση που επιβάλλεται στο κράτος διαμονής όταν εκτελεί αμέσως την απόφαση του κράτους της παράβασης είναι ότι πρέπει να συνυπολογίζει — δηλαδή να αφαιρεί — το τυχόν χρονικό διάστημα της έκπτωσης που διανύθηκε ήδη στο κράτος της παράβασης. Θα πρέπει να είναι σε θέση να το υπολογίζει από τις πληροφορίες που του παρέχει το κράτος της παράβασης σύμφωνα με την πέμπτη περίπτωση του άρθρου 8 παράγραφος 1.
- 4.3. Η δεύτερη δυνατή μέθοδος για την εκτέλεση αποφάσεων έκπτωσης από το δικαίωμα οδήγησης θεσπίζεται στο σημείο β) της παραγράφου 1 έμμεση εκτέλεση της απόφασης έκπτωσης από το δικαίωμα οδήγησης με δικαστική ή διοικητική απόφαση. Αυτή η μέθοδος εκτέλεσης επιτρέπει να επικυρώνονται ή να επιβεβαιώνονται οι αποφάσεις του κράτους της παράβασης από δικαστική ή διοικητική αρχή του κράτους διαμονής. Το πως ακριβώς θα επιτευχθεί αυτό το αποτέλεσμα επαφίεται στο κράτος μέλος να το αποφασίσει και πιθανόν αυτό να διαφέρει, ανάλογα με το εθνικό σύστημα.
- 4.4. Η τρίτη μέθοδος εκτέλεσης (σημείο γ) της παραγράφου 1 είναι με μετατροπή της απόφασης έκπτωσης σε ίδια δικαστική ή διοικητική απόφαση, αντικαθιστώντας έτσι την απόφαση του κράτους της παράβασης με νέα απόφαση του κράτους διαμονής.
- 4.5. Η εκτέλεση σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 1) σημείο β) ή γ) υπόκειται σε ορισμένες προϋποθέσεις που ορίζονται στις παραγράφους 2 και 3 αντιστοίχως. Έχουν κυρίως στόχο να δώσουν ευελιξία για την αντιμετώπιση των διαφορών της νομοθεσίας των κρατών μελών. Πέραν της υποχρέωσης να συνυπολογίζεται τυχόν διάστημα της έκπτωσης που διανύθηκε ήδη — υποχρέωση κοινή και για τις τρεις μεθόδους εκτέλεσης — καμία από τις άλλες προϋποθέσεις των παραγράφων 2 και 3 δεν χρειάζεται να θεσπιστεί σε σχέση με την πρώτη μέθοδο εκτέλεσης, εφόσον η άμεση εκτέλεση δεν επιτρέπει περιθώρια παρέκκλισης ως προς το διάστημα ή το χαρακτήρα της έκπτωσης.
- 4.6. Στην περίπτωση εκτέλεσης σύμφωνα με το σημείο β) της παραγράφου 1 (έμμεση εκτέλεση), τρεις προϋποθέσεις προσδιορίζονται στην παράγραφο 2:
- α) τυχόν χρονικό διάστημα της έκπτωσης που διανύθηκε ήδη στο κράτος της παράβασης πρέπει να συνυπολογίζεται (δηλαδή να αφαιρείται από την αρχική χρονική περίοδο). Σε περίπτωση μείωσης της διάρκειας της έκπτωσης σύμφωνα με το σημείο β), το σημείο αυτό εφαρμόζεται βάσει της μειωμένης περιόδου·
  - β) το κράτος διαμονής μπορεί να μειώσει τη διάρκεια της έκπτωσης, εάν το χρονικό αυτό διάστημα είναι μεγαλύτερο από το ανώτατο όριο που προβλέπει το εθνικό του δίκαιο. Αλλά μπορεί να το μειώσει μόνον μέχρι το ανώτατο όριο που προβλέπει το εθνικό του δίκαιο·
  - γ) το κράτος διαμονής δεν μπορεί να αυξήσει τη διάρκεια της έκπτωσης που επέβαλε το κράτος της παράβασης. Αυτό ακολουθεί μια κατοχυρωμένη αρχή των συμβάσεων που προβλέπουν τη μεταφορά ποινών — δηλαδή ότι η αποδέκτρια χώρα μπορεί να μειώσει την ποινή αλλά δεν μπορεί να την αυξήσει ή να λάβει μέτρα που επιδεινώνουν την ποινική θέση του ενδιαφερομένου.
- 4.7. Σε περίπτωση εκτέλεσης βάσει του σημείου γ) της παραγράφου 1 (μετατροπή), η παράγραφος 3 προβλέπει πέντε προϋποθέσεις:
- α) το κράτος διαμονής δεσμεύεται από τα πραγματικά περιστατικά, εφόσον αυτά εκτίθενται ρητώς στην απόφαση έκπτωσης από το δικαίωμα οδήγησης που εκδόθηκε στο κράτος της παράβασης. Αυτό σημαίνει ότι το κράτος διαμονής δεν δικαιούται να αμφισβητήσει τη θεμελίωση της έκπτωσης, η οποία παραμένει ζήτημα του κράτους της παράβασης. Δεδομένου ότι, δυνάμει του άρθρου 1 σημείο α) μπορούν να γνωστοποιούνται μόνον τελεσίδικες αποφάσεις, ο οδηγός θα πρέπει ήδη να είχε την ευκαιρία να προσβάλει την απόφαση στο κράτος της παράβασης. Εάν, ωστόσο, ισχυρίσθηκε στο κράτος διαμονής ότι δεν είχε την ευκαιρία να αμυνθεί στο κράτος της παράβασης, το κράτος διαμονής θα πρέπει να προσφύγει στο άρθρο 6 παράγραφος 1 σημείο ε) και 8 παράγραφος 3·
  - β) το κράτος διαμονής, όταν μετατρέπει την έκπτωση, πρέπει να συνυπολογίζει το χρονικό διάστημα της έκπτωσης που διανύθηκε ήδη στο κράτος της παράβασης, το οποίο και επέβαλε την έκπτωση. Σε περίπτωση μείωσης της διάρκειας της έκπτωσης σύμφωνα με το σημείο γ), το σημείο αυτό εφαρμόζεται βάσει της μειωμένης περιόδου·
  - γ) κατά την μετατροπή, το κράτος διαμονής δικαιούται να μειώσει τη διάρκεια της έκπτωσης προκειμένου να την ευθυγραμμίσει με τη διάρκεια που θα εφαρμοζόταν στη συγκεκριμένη περίπτωση βάσει του εθνικού του δικαίου, εάν την υπόθεση είχε χειρισθεί πλήρως το κράτος διαμονής·
  - δ) όπως και στις περιπτώσεις εκτέλεσης βάσει της παραγράφου 2, το κράτος διαμονής, όταν μετατρέπει την έκπτωση, δεν μπορεί να επεκτείνει τη διάρκειά της·
  - ε) απαγορεύεται επίσης στο κράτος διαμονής, κατά τη μετατροπή, να αντικαταστήσει την έκπτωση με χρηματική ποινή ή οποιοδήποτε άλλο μέτρο. Ο περιορισμός αυτός συμπεριλήφθη για να προβληφθεί τυχόν αλλαγή της φύσης του μέτρου.

- 4.8. Η παράγραφος 4 υποχρεώνει το κράτος διαμονής να ορίζει ενδεχομένως την ημερομηνία από την οποία θα ισχύσει η έκπτωση που του γνωστοποιήθηκε. Η διάταξη αυτή κρίθηκε αναγκαία για ορισμένα κράτη μέλη προκειμένου να εκτελεσθούν εκπτώσεις που τους γνωστοποιήθηκαν από κράτη μέλη, τα οποία σύμφωνα με την εσωτερική νομοθεσία τους δεν έχουν ενδεχομένως αρχίσει την εκτέλεση της έκπτωσης κατά το χρόνο της γνωστοποίησης διότι ο οδηγός εξήλθε από το κράτος της παράβασης πολύ γρήγορα προτού ληφθούν ουσιαστικά μέτρα, ή διότι η άδεια οδήγησης δεν ήταν διαθέσιμη κατά το χρόνο που εξήλθε. (Σε μερικές χώρες δεν μπορεί να καθορισθεί ημερομηνία έναρξης της εκτέλεσης στο κράτος της παράβασης έως ότου η άδεια οδήγησης περιέλθει στην κατοχή των αρχών. Συνεπώς, όταν το κράτος της παράβασης δεν έχει καθορίσει ημερομηνία, θα πρέπει να το πράξει το κράτος διαμονής).
- 4.9. Η παράγραφος 5 υποχρεώνει κάθε κράτος μέλος, όταν προβαίνει στη γνωστοποίηση που αναφέρεται στο άρθρο 15 παράγραφος 2 της σύμβασης, να δηλώσει ποια από τις τρεις μεθόδους εκτέλεσης που εκτίθενται στην παράγραφο 1, προτίθεται να εφαρμόσει ως κράτος διαμονής.

Η παράγραφος αυτή επιτρέπει να αντικατασταθεί ανά πάσα στιγμή η δήλωση που έχει γίνει από νέα δήλωση.

Επίσης ένα κράτος μέλος, είναι δυνατόν να δηλώσει ότι θα εφαρμόζει κατά γενικό κανόνα μία από τις διαδικασίες αυτές, αλλά ότι θα εφαρμόζει μια άλλη από τις διαδικασίες αυτές σε ορισμένες περιπτώσεις που θα προσδιορίζονται στη δήλωσή του βάσει αντικειμενικών κριτηρίων. Επί παραδείγματι, ένα θα μπορούσε να δηλώσει ότι θα εφαρμόζει γενικά την παράγραφο 1 σημείο α) (άμεση εκτέλεση) αλλά θα εφαρμόζει την παράγραφο 1 σημείο β) (έμμεση εκτέλεση) σε περιπτώσεις όπου το διάστημα της έκπτωσης που επέβαλε το κράτος της παράβασης υπερβαίνει το ανώτατο διάστημα που προβλέπεται για πράξεις του ίδιου είδους στο κράτος μέλος το οποίο προβαίνει στη δήλωση.

Άρθρο 5

5. Σκοπός του άρθρου 5 είναι να καταστήσει σαφές ότι ένα κράτος διαμονής που έχει εκτελέσει την έκπτωση, η οποία έχει επιβληθεί σε κάτοικο του από κράτος της παράβασης, δεν εμποδίζεται να λάβει επιπρόσθετα μέτρα οδικής ασφάλειας που κρίνει ενδεικμένα και επιτρέπονται από τη νομοθεσία του. Τα άρθρα 4 παράγραφος 2) σημείο γ) και 4 παράγραφος 3) σημείο δ) αποκλείουν τη δυνατότητα του κράτους διαμονής να παρατείνει τη διάρκεια της συγκεκριμένης έκπτωσης που του γνωστοποιείται και έχει επιβληθεί σε σχέση με συγκεκριμένη παράβαση ή παραβάσεις. Σε ορισμένα κράτη μέλη, η επιβολή διορθωτικών μέτρων οδικής ασφάλειας (συμπεριλαμβανομένης της έκπτωσης) σε οδηγούς δεν συνδέεται απαραίτητως με καταδίκη για παράβαση. Στα κράτη μέλη αυτά, μπορεί να είναι ήδη δυνατή η επιβολή αυτών των μέτρων όταν γίνεται γνωστό ότι διαμένουν στη χώρα κάτοχος αδειας έχει διαπράξει παράβαση ή άλλες

πράξεις στο εξωτερικό κατά τρόπο που έχει δυσμενή αντίκτυπο στην ασφάλεια του εν λόγω προσώπου ως οδηγού. Η σύμβαση δεν περιορίζει τη δυνατότητα της χώρας να λάβει τέτοια μέτρα.

Άρθρο 6

- 6.1. Το άρθρο 6 προβλέπει τους μόνους λόγους που δικαιολογούν την άρνηση ενός κράτους διαμονής να εκτελέσει τη γνωστοποίηση που του διαβιβάσθηκε από κράτος της παράβασης. Η παράγραφος 1 του άρθρου 6 προβλέπει τις περιπτώσεις όπου το κράτος διαμονής πρέπει να αρνηθεί να εκτελέσει έκπτωση από το δικαίωμα οδήγησης, η οποία του έχει γνωστοποιηθεί. Η παράγραφος 2 προβλέπει τις περιπτώσεις όπου το κράτος διαμονής μπορεί να αρνηθεί να το πράξει.
- 6.2. Οι υποχρεωτικές προϋποθέσεις άρνησης που αναφέρονται στο άρθρο 6 παράγραφο 1 είναι:
- α) εφόσον η απόφαση έχει ήδη εκτελεσθεί στο σύνολό της στο κράτος της παράβασης. Δεν υπάρχει σαφώς τίποτα που μπορεί πλέον να πράξει το κράτος διαμονής·
  - β) εφόσον έχει εκδοθεί ήδη στο κράτος διαμονής απόφαση κατά του παραβάτη σχετικά με τις ίδιες πράξεις και η απόφαση αυτή έχει εκτελεσθεί ήδη ή εκτελείται·
  - γ) εφόσον ο παραβάτης θα είχε τύχει αμνηστίας στο κράτος διαμονής, εάν η πράξη είχε διαπραχθεί στο έδαφος του εν λόγω κράτους. Διατάξεις αυτού του είδους περιέχονται σε συμβάσεις περί μεταφοράς ποινών·
  - δ) εφόσον υπό τη νομοθεσία του θα είχε επέλθει παραγραφή·

- ε) εφόσον, στην συγκεκριμένη περίπτωση, με βάση τις πληροφορίες που παρέχονται σύμφωνα με το άρθρο 8, το κράτος διαμονής συμπεραίνει ότι ο ενδιαφερόμενος δεν είχε επαρκή δυνατότητα να υπερασπισθεί εαυτόν. Το άρθρο 8 περιέχει τις πληροφορίες που πρέπει να σταλούν από το κράτος της παράβασης στο κράτος διαμονής με γνωστοποίηση του άρθρου 3. Συμπεριλαμβάνονται, εφόσον ο ενδιαφερόμενος δεν εμφανίσθηκε αυτοπροσώπως ή δι' εκπροσώπου στη δίκη, αποδείξεις ότι κλητεύθηκε νομίμως σύμφωνα με το δικαιο του κράτους της παράβασης. Η παράγραφος 3 του άρθρου 8 επιτρέπει τη δυνατότητα, εάν το κράτος διαμονής θεωρεί ότι τα στοιχεία που έλαβε σύμφωνα με τις παραγράφους 1 και 2 του άρθρου 8 είναι ανεπαρκή για τη λήψη απόφασης στο πλαίσιο της σύμβασης και ιδίως εάν είναι αμφίβολο αν ο ενδιαφερόμενος είχε επαρκή δυνατότητα να υπερασπίσει εαυτόν, να

μπορεί το κράτος διαμονής να ζητήσει από το κράτος της παράβασης συμπληρωματικά στοιχεία. Επί παραδείγματι, το κράτος διαμονής μπορεί να θέλει να βεβαιωθεί ότι ο ενδιαφερόμενος μπορούσε να χρησιμοποιήσει τη γλώσσα του για να εκφραστεί σαφώς κατά τη δίκη που οδήγησε στην έκπτωση από το δικαίωμα οδήγησης.

Σκοπός του σημείου ε) δεν είναι να επιτρέψει γενικότερες αμφισβητήσεις των συστημάτων δικαίου ή δικονομίας άλλων κρατών μελών.

6.3. Οι περιπτώσεις του άρθρου 6 παράγραφος 2, κατά τις οποίες ένα κράτος διαμονής έχει την ευχέρεια βάσει της σύμβασης να αρνηθεί να εκτελέσει έκπτωση που του γνωστοποιήθηκε είναι:

- α) εφόσον δεν υπάρχει διττό αξιόποινο, δηλαδή εφόσον η συμπεριφορά για την οποία επιβλήθηκε έκπτωση από το δικαίωμα οδήγησης στο κράτος της παράβασης δεν αποτελεί παράβαση σύμφωνα με τη νομοθεσία του κράτους διαμονής·
- β) εφόσον η εναπομένουσα διάρκεια της έκπτωσης που θα μπορούσε να εκτελεστεί στο κράτος διαμονής είναι μικρότερη του μηνός. Αυτό σημαίνει ότι το κράτος διαμονής μπορεί να αρνηθεί να εκτελέσει απόφαση έκπτωσης που του γνωστοποιήθηκε, εάν μπορεί να προβλεφθεί ότι κατά το χρόνο της ενδεχόμενης έναρξης της εκτέλεσης, η εναπομένουσα διάρκεια της έκπτωσης είναι μικρότερη του μηνός. Η διακριτική αυτή ευχέρεια προβλέφθηκε για να αποφεύγεται δυσανάλογη προσπάθεια, αλλά ένα κράτος διαμονής μπορεί να εφαρμόζει σύντομες περιόδους έκπτωσης αν το επιλέξει·
- γ) εφόσον η νομοθεσία του κράτους διαμονής δεν προβλέπει ποινή έκπτωσης από το δικαίωμα οδήγησης για την πράξη για την οποία το κράτος της παράβασης επέβαλε την έκπτωση.

6.4. Η παράγραφος 3 επιτρέπει σε ένα κράτος μέλος κατά τη γνωστοποίηση που αναφέρεται στο άρθρο 15 παράγραφος 2 να δηλώσει ότι θα εφαρμόζει πάντοτε την παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου, εν μέρει ή στο σύνολο της. Εάν γίνει τέτοια δήλωση, τα λοιπά κράτη μέλη δεν είναι υποχρεωμένα να γνωστοποιούν τις αποφάσεις έκπτωσης από το δικαίωμα οδήγησης που προβλέπονται στη δήλωση. Οι δηλώσεις αυτές μπορούν να ανακληθούν ανά πάσα στιγμή. Η διάταξη θα πρέπει να εξετασθεί στο πλαίσιο των διαφορών μεταξύ των συστημάτων των κρατών μελών όσον αφορά τη διάρκεια των εκπτώσεων που εφαρμόζονται για διάφορες παραβάσεις και των τρόπων, με τους οποίους εκτελούνται οι σχετικές αποφάσεις.

Άρθρο 7

7. Το άρθρο 7 πραγματεύεται τις πρακτικές διατυπώσεις για τη διαβίβαση των αναφερομένων στο άρθρο 3 γνωστοποιήσεων.

Σύμφωνα με την παράγραφο 1, η αρμόδια αρχή του κράτους της παράβασης διαβιβάζει την αναφερόμενη στο άρθρο 3 γνωστοποίηση στην κεντρική αρχή του κράτους διαμονής. Η παράγραφος 2 υποχρεώνει κάθε κράτος μέλος, προβαίνοντας στην αναφερόμενη στο άρθρο 15 παράγραφος 2 γνωστοποίηση, να προσδιορίζει αυτές τις αρχές. Μπορεί να ορίζει μία ή περισσότερες κεντρικές αρχές ως αποδέκτες των γνωστοποιήσεων και μπορεί επίσης να ορίζει τις αρμόδιες αρχές που είναι υπεύθυνες για την υποβολή των γνωστοποιήσεων. Εναπόκειται πλήρως σε κάθε κράτος μέλος να αποφασίζει ποιες θα πρέπει να είναι αυτές οι αρχές. Δεν συνεπάγεται, για παράδειγμα, ότι μία κεντρική αρχή για τους σκοπούς της παρούσας σύμβασης θα είναι η ίδια αρχή και για τους σκοπούς άλλων συμβάσεων όπως η ευρωπαϊκή σύμβαση του 1959 για την αμοιβαία συνδρομή σε ποινικές υποθέσεις.

Άρθρο 8

8.1. Το άρθρο 8 πραγματεύεται τις πληροφορίες που πρέπει να παρέχει το κράτος της παράβασης όταν προβαίνει σε γνωστοποίηση βάσει του άρθρου 3.

8.2. Οι λεπτομέρειες που ορίζονται στην παράγραφο 1 έχουν ως εξής:

- πληροφορίες σχετικά με τον εντοπισμό του προσώπου κατά του οποίου έχει εκδοθεί απόφαση έκπτωσης από το δικαίωμα οδήγησης.

Σκοπός των πληροφοριών αυτών είναι να μπορέσει το κράτος διαμονής να εντοπίσει το πρόσωπο ώστε να εκτελέσει την έκπτωση. Οι απαιτούμενες πληροφορίες θα περιλαμβάνουν προφανώς (όταν είναι διαθέσιμες) το πλήρες όνομα, ημερομηνία γέννησης, διεύθυνση στο κράτος διαμονής, τυχόν άλλη συνήθη διεύθυνση (π.χ., εάν ο οδηγός εργάζεται για κάποιο διάστημα σε χώρα διαφορετική από το κράτος διαμονής). Θα είναι επίσης χρήσιμο να δίνεται ο αριθμός της άδειας οδήγησης (καίτοι αυτό είναι περιττό εάν είναι διαθέσιμη η ίδια η άδεια οδήγησης και στέλλεται στο κράτος διαμονής από το κράτος της παράβασης βάσει της τελευταίας περίπτωσης της παραγράφου 1),

- το πρωτότυπο ή επικυρωμένο αντίγραφο της απόφασης έκπτωσης από το δικαίωμα οδήγησης,
- σύνοψη των πραγματικών περιστατικών και παραπομπή στις διατάξεις του κράτους της παράβασης βάσει των οποίων αποφασίσθηκε η έκπτωση από το δικαίωμα οδήγησης, εάν οι εν λόγω διατάξεις δεν περιέχονται στην απόφαση.

Είναι πιθανόν ότι σε όλα τα κράτη μέλη, η «απόφαση» που επιβάλλει την έκπτωση από το δικαίωμα οδήγησης θα περιέχει λεπτομέρειες για την παράβαση, τις σχετικές νομικές διατάξεις και τα συγκεκριμένα πραγματικά περιστατικά. Σε αντίθετη περίπτωση, οι πληροφορίες αυτές θα πρέπει επίσης να δίνονται μαζί με την απόφαση,

— πιστοποίηση της τελεσιδικίας της απόφασης.

Δεδομένου ότι δυνάμει του άρθρου 1 σημείο α), μόνον τελεσιδικές αποφάσεις έκπτωσης από το δικαίωμα οδήγησης μπορούν να γνωστοποιηθούν βάσει του άρθρου 3, είναι αναγκαίο να επιβεβαιώνεται στο κράτος διαμονής ότι η απόφαση είναι όντως τελεσιδική και δεν επιδέχεται πλέον ενδίκων μέσων,

— στοιχεία για την εκτέλεση της απόφασης για την έκπτωση από το δικαίωμα οδήγησης στο κράτος της παράβασης, στα οποία συμπεριλαμβάνονται, η διάρκεια της έκπτωσης και, εφόσον είναι γνωστές οι ημερομηνίες έναρξης και λήξης.

Το κράτος της παράβασης θα πρέπει οπωσδήποτε να δίνει τα πληρέστερα κατά το δυνατόν στοιχεία στο κράτος διαμονής ώστε να του επιτρέψει να γνωρίζει το διάστημα της έκπτωσης, πότε άρχισε να εκτελείται και πότε σύμφωνα με την αρχική απόφαση του κράτους της παράβασης, πρόκειται να λήξει η έκπτωση [με επιφύλαξη τυχόν μείωσης της διάρκειας που επιτρέπεται βάσει του άρθρου 2 παράγραφος 2 σημείο β) ή 4 παράγραφος 3 σημείο γ)],

— την άδεια οδήγησης, εφόσον έχει αφαιρεθεί.

Εφόσον αφαιρέθηκε η άδεια και δεν επεστράφη στον οδηγό, πρέπει να αποστέλλεται στο κράτος διαμονής βάσει του άρθρου 8 της σύμβασης. Έτσι παρέχεται μεγάλος αριθμός των στοιχείων που απαιτούνται βάσει του άρθρου 8.

8.3. Η παράγραφος 2 αναγνωρίζει ότι θα υπάρχουν περιπτώσεις όπου ο οδηγός είτε δεν εμφανίστηκε αυτοπροσώπως είτε δεν εκπροσωπήθηκε στη διαδικασία έκπτωσης. Όλα τα κράτη μέλη διαθέτουν εσωτερικές διατάξεις που ορίζουν τους κανόνες περί κλητεύσεως των κατηγορουμένων. Αποτέλεσμα της παραγράφου 2, επιπλέον των στοιχείων που απαιτούνται βάσει της παραγράφου 1, είναι ότι το κράτος της παράβασης πρέπει να αποδείξει ότι το πρόσωπο κλητεύθηκε νομίμως σύμφωνα με τη νομοθεσία του, οπότε το εν λόγω πρόσωπο δεν εμφανίστηκε αυτοπροσώπως ή δεν εκπροσωπήθηκε.

8.4. Η παράγραφος 3 αναγνωρίζει τη δυνατότητα να μην είναι δυνατόν να εκδοθεί απόφαση για τη γνωστοποίηση, ακόμη και αν κοινοποιήθηκαν τα στοιχεία που απαιτούνται στις παραγράφους 1 και 2: ειδικότερα, εάν οι αρμόδιες αρχές του κράτους διαμονής έχουν αμφιβολίες για το κατά πόσον ο ενδιαφερόμενος είχε επαρκή δυνατότητα να υπερασπισθεί εαυτόν. Στην περίπτωση αυτή, το κράτος διαμονής ζητά συμπληρωματικά στοιχεία από το κράτος της παράβασης, το οποίο είναι υποχρεωμένο να παράσχει χωρίς καθυστέρηση. Έγκειται στην κρίση των αρχών του κράτους διαμονής το κατά πόσον υπάρχουν αμφιβολίες. Αλλά εάν υπάρχουν, τα συμπληρωματικά στοιχεία θα χρειασθούν για να μπορέσει το

κράτος διαμονής να εξετάσει εάν, σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 1 σημείο ε), ο ενδιαφερόμενος είχε επαρκή δυνατότητα να υπερασπισθεί εαυτόν και εάν θα πρέπει επομένως να αρνηθεί να εκτελέσει την απόφαση έκπτωσης.

Άρθρο 9

9.1. Το άρθρο 9 αφορά τη μετάφραση των γνωστοποιήσεων και του συνοδευτικού υλικού καθώς και την επικύρωση των εγγράφων. Εμπνέεται από τα άρθρα 16 και 17 της ευρωπαϊκής σύμβασης του 1959 για την αμοιβαία συνδρομή σε ποινικές υποθέσεις.

9.2. Η παράγραφος 1 θεσπίζει την αρχή ότι δεν απαιτείται μετάφραση του υλικού που διαβιβάζει το κράτος της παράβασης στο κράτος διαμονής. Αυτό δεν εμποδίζει να υπάρξουν διμερείς συμφωνίες μεταξύ κρατών μελών όσον αφορά τη μετάφραση εγγράφων σχετικών με την εφαρμογή της σύμβασης.

Η παράγραφος 2 δίνει στα κράτη μέλη το δικαίωμα παρέκκλισης από την αρχή αυτή επιτρέποντας να δηλώσουν, προβαίνοντας στη γνωστοποίηση του άρθρου 15 παράγραφος 2 ότι τα έγγραφα της παραγράφου 1 που του διαβιβάζονται από το κράτος της παράβασης πρέπει να συνοδεύονται από μετάφραση σε μία από τις επίσημες γλώσσες των οργάνων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

9.3. Η παράγραφος 3 προβλέπει ότι γενικά, τα έγγραφα της παραγράφου 1 δεν χρειάζονται επικύρωση. Μόνη εξαίρεση αποτελεί το επικυρωμένο αντίγραφο της απόφασης που επιβάλλει έκπτωση από το δικαίωμα οδήγησης, όπως αναφέρεται στη δεύτερη περίπτωση του άρθρου 8 παράγραφος 1.

Άρθρο 10

10. Το άρθρο αυτό προβλέπει ότι το κράτος διαμονής ενημερώνει το κράτος της παράβασης για κάθε απόφαση ληφθείσα στα πλαίσια γνωστοποίησης. Οι πληροφορίες πρέπει να συμπεριλαμβάνουν τυχόν απόφαση για τη γνωστοποίηση και τυχόν απόφαση σχετική με την εκτέλεση (π.χ. μείωση της διάρκειας της έκπτωσης σύμφωνα με το άρθρο 4). Επιπλέον, όταν αρνείται να εκτελέσει απόφαση σχετικά με την έκπτωση από το δικαίωμα οδήγησης σύμφωνα με το άρθρο 6, αναφέρει τους λόγους της άρνησης αυτής στο κράτος της παράβασης. Οι πληροφορίες αυτές συνδέονται άμεσα με την άσκηση από το κράτος της παράβασης του δικαιώματος που έχει βάσει του άρθρου 11 παράγραφος 1 να συνεχίσει να εκτελεί στο έδαφός του την απόφαση έκπτωσης. Οι πληροφορίες μπορούν επίσης να αφορούν την εφαρμογή της δεύτερης φράσης του άρθρου 6 παράγραφος 3.

Άρθρο 11

11.1. Η παράγραφος 1 διαφυλάσσει το δικαίωμα του κράτους της παράβασης, σε περιπτώσεις όπου π.χ. το κράτος διαμονής μείωσε την αρχική διάρκεια της έκπτωσης, να εκτελεί στο έδαφός του, την πλήρη διάρκεια της αρχικής απόφασης. Στην πράξη, αυτό σημαίνει ότι ο οδηγός που έχει εκτίσει τη μειωμένη περίοδο έκπτωσης, την οποία αποφάσισε το

κράτος διαμονής σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 2 σημείο β) ή παράγραφος 3 σημείο γ) θα μπορεί να οδηγήσει στο κράτος διαμονής. Εξάλλου, αν δεν υπήρχε το άρθρο 11 παράγραφος 1, θα μπορούσε επίσης να οδηγήσει και οπουδήποτε αλλού. Αλλά η παράγραφος 1 δίνει στο κράτος της παράβασης το δικαίωμα να διατηρεί στο έδαφός του, την αρχική διάρκεια της έκπτωσης. Η παράγραφος 2 επιτρέπει σε κάθε κράτος μέλος κατά την γνωστοποίηση του άρθρου 15 παράγραφος 2, να δηλώσει ότι δεν θα εφαρμόσει την παράγραφο 1 του άρθρου 11, υπό την ιδιότητά του ως κράτους της παράβασης. Σαφώς είναι σημαντικό να γνωρίζει ο οδηγός ποια είναι η θέση του σε σχέση με το κράτος της παράβασης κι ότι ακόμη κι αν εξέτισε την περίοδο έκπτωσης στο κράτος διαμονής, ευθύνεται ακόμη εάν οδηγήσει εκ νέου στο κράτος της παράβασης καθ' όλη τη διάρκεια της αρχικής έκπτωσης. Η παράγραφος 4 απαιτεί επομένως από το κράτος της παράβασης που προτίθεται να εφαρμόσει την παράγραφο 1 να ενημερώνει σχετικώς τον ενδιαφερόμενο κατά τη γνωστοποίηση της απόφασης έκπτωσης από το δικαίωμα οδήγησης. Η παράγραφος 4 απαιτεί επίσης από το κράτος της παράβασης να επιβεβαιώνει στη γνωστοποίηση κατά το άρθρο 3 ότι ενημέρωσε τον οδηγό.

11.2. Η παράγραφος 3 απαιτεί από το κράτος της παράβασης και το κράτος διαμονής κατά την άσκηση των εκ της συμβάσεως καθηκόντων τους, να μεριμνούν ώστε το συνολικό διάστημα της έκπτωσης, μαζί με το χρονικό διάστημα της έκπτωσης που τυχόν εκτίθηκε για τη συγκεκριμένη παράβαση στο κράτος διαμονής, να μην υπερβαίνει το διάστημα της έκπτωσης που καθόρισε αρχικά το κράτος της παράβασης. Αυτό ενισχύει την ανάγκη που προβλέπεται στο άρθρο 8 παράγραφος 1 πέμπτη περίπτωση, να παρέχει το κράτος της παράβασης στοιχεία για τις ημερομηνίες έναρξης και λήξης, εφόσον είναι γνωστές.

Άρθρο 12

12. Το άρθρο αυτό απαιτεί από κάθε κράτος μέλος να λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα για να μπορεί να τιμωρήσει την οδήγηση αυτοκινήτου στο έδαφός του, από οδηγό στον οποίο έχει επιβληθεί από το κράτος της διαμονής έκπτωση από το δικαίωμα οδήγησης, κατ' εφαρμογή της παρούσας σύμβασης. Όλα τα κράτη μέλη διαθέτουν νομοθετικές διατάξεις που τιμωρούν την οδήγηση ενώ ο ενδιαφερόμενος έχει εκπέσει του δικαιώματός του στη χώρα αυτή. Αλλά το άρθρο απαιτεί από τα κράτη να μπορούν να τιμωρήσουν την οδήγηση στο έδαφός τους ενώ έχει επιβληθεί έκπτωση από το δικαίωμα οδήγησης από άλλη χώρα (δηλαδή από τη χώρα διαμονής). Το Συμβούλιο σημείωσε κατά την έγκριση της σύμβασης ότι η δανική αντιπροσωπία θεωρεί ότι το άρθρο 12 συνεπάγεται ότι ένα κράτος μέλος πρέπει να προβλέπει (. . .) ποινικές κυρώσεις που μπορεί να εφαρμόσει στους οδηγούς που οδηγούν όχημα με κινητήρα στο έδαφός τους αφού τους έχει επιβληθεί έκπτωση από το δικαίωμα οδήγησης σε άλλο κράτος μέλος, αλλά δεν υποχρεούται να χρησιμοποιήσει μια ειδική εθνική διάταξη που αφορά την οδήγηση κατά την περίοδο έκπτωσης.

Άρθρο 13

13. Το άρθρο αυτό προβλέπει ότι οι δαπάνες εφαρμογής της παρούσας σύμβασης βαρύνουν το κράτος στο οποίο προκύπτουν.

Άρθρο 14

14. Το άρθρο αυτό αφορά το ρόλο του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων σε σχέση με τη σύμβαση. Καταρτίστηκε στο μεγαλύτερο δυνατό βαθμό βάσει ήδη υφισταμένων διατάξεων περί της δικαιοδοσίας του Δικαστηρίου σε άλλες πράξεις που έχουν εκδοθεί δυνάμει του τίτλου VI της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Η παράγραφος 1 απονέμει αρμοδιότητα στο Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων να αποφαινεται επί οποιασδήποτε διαφοράς μεταξύ κρατών μελών σχετικά με την ερμηνεία ή την εφαρμογή της παρούσας σύμβασης εφόσον η εν λόγω διαφορά δεν μπορεί να επιλυθεί από το Συμβούλιο εντός έξι μηνών από της υποβολής της στο Συμβούλιο εκ μέρους ενός εκ των μελών του.

Το Δικαστήριο έχει επίσης αρμοδιότητα να αποφαινεται επί οποιασδήποτε διαφοράς μεταξύ κρατών μελών και της Επιτροπής σχετικά με την ερμηνεία ή την εφαρμογή της παρούσας σύμβασης. Στην περίπτωση αυτή δεν απαιτείται να επιδιωχθεί η επίλυση της διαφοράς στο πλαίσιο του Συμβουλίου.

Η παράγραφος 2 δίνει σε κάθε κράτος τη δυνατότητα να προβεί σε δήλωση ότι δέχεται την αρμοδιότητα του Δικαστηρίου να αποφαινεται με προδικαστικές αποφάσεις επί της ερμηνείας της σύμβασης. Το κράτος μέλος μπορεί να προβεί στη δήλωση κατά την επικύρωση ή την προσχώρηση στη σύμβαση, ή και αργότερα.

Η παράγραφος 3 απαιτεί από κάθε κράτος μέλος που προβαίνει σε δήλωση σύμφωνα με την παράγραφο 2 να ορίζει εάν μόνον τα δικαστήριά του, των οποίων οι αποφάσεις δεν υπόκεινται σε ένδικα μέσα [σημείο α)] μπορούν να ζητήσουν προδικαστική απόφαση ή εάν όλα τα δικαστήρια που υπάγονται στη δικαιοδοσία του [σημείο β)] έχουν τη δυνατότητα αυτή. Επί πλέον, η παράγραφος αυτή ορίζει υπό ποιες προϋποθέσεις μπορεί να ζητηθεί μια προδικαστική απόφαση. Εν προκειμένω, το αρμόδιο δικαστήριο πρέπει να ζητήσει προδικαστική απόφαση επί ζητήματος που αφορά την ερμηνεία της σύμβασης, εφόσον η προδικαστική απόφαση είναι αναγκαία για την έκδοση δικής του απόφασης σε εκκρεμή υπόθεση ενώπιόν του.

Η παράγραφος 4 προβλέπει την εφαρμογή του οργανισμού του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και των κανόνων δικαιοδοσίας του στις εκκρεμούσες ενώπιόν του δίκες

βάσει του άρθρου αυτού. Επί πλέον επιτρέπει σε κάθε κράτος μέλος, ασχέτως αν έχει προβεί στη δήλωση της παραγράφου 2, να υποβάλει υπόμνημα ή γραπτές παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, επί υποθέσεων που ανακύπτουν υπό την παράγραφο 3.

Άρθρο 15

15. Βάσει του άρθρου αυτού η έναρξη ισχύος της σύμβασης γίνεται σύμφωνα με τις συνήθεις διατάξεις που έχει θεσπίσει εν προκειμένω το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Η σύμβαση αρχίζει να ισχύει 90 ημέρες μετά τη γνωστοποίηση κατάθεσης του εγγράφου έγκρισης εκ μέρους του τελευταίου από τα δεκαπέντε κράτη που ήταν μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης όταν εγκρίθηκε η πράξη του Συμβουλίου για την κατάρτιση της σύμβασης στις 17 Ιουνίου 1998.

Όπως και στην περίπτωση των συμφωνιών δικαστικής συνεργασίας που έχουν συναφθεί προγενέστερα μεταξύ των κρατών μελών, η παράγραφος 4 προβλέπει ότι κατά το χρόνο έγκρισης ή αργότερα κάθε κράτος μέλος δύναται, να δηλώσει ότι, έναντι αυτού, η σύμβαση έχει πρόωρη εφαρμογή ως προς τις σχέσεις του με τα κράτη μέλη που θα έχουν προβεί στην ίδια δήλωση. Οι δηλώσεις αυτές αρχίζουν να ισχύουν 90 ημέρες μετά την κατάθεσή τους.

Τα κράτη μέλη δεν μπορούν, ωστόσο, να δηλώσουν ότι το Δικαστήριο έχει δικαιοδοσία σε σχέση με τη σύμβαση κατά την περίοδο της πρόωρης εφαρμογής, διότι αυτό απαιτεί πλήρη έναρξη ισχύος της σύμβασης μετά την έγκρισή της από τα δεκαπέντε κράτη μέλη.

Σημειώτεον επίσης ότι η παράγραφος 5 προβλέπει ότι η σύμβαση, θα εφαρμόζεται μόνον για τις παραβάσεις που διαπράττονται μετά την έναρξη της ισχύος της ή από την ημερομηνία κατά την οποία η σύμβαση καθίσταται εφαρμοστέα μεταξύ των ενδιαφερομένων κρατών μελών σύμφωνα με την παράγραφο 4.

Άρθρο 16

16. Το άρθρο αυτό επιτρέπει σε όποιο κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης να προσχωρήσει στη σύμβαση και εκθέτει τις διαδικασίες προσχώρησης. Ωστόσο, ένα κράτος που δεν είναι μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν μπορεί να προσχωρήσει στη σύμβαση.

Εάν η σύμβαση έχει ήδη αρχίσει να ισχύει κατά την προσχώρηση του νέου κράτους μέλους, τίθεται σε ισχύ έναντι αυτού 90 ημέρες μετά την κατάθεση του οικείου εγγράφου προσχώρησης. Αν αυτή δεν έχει ήδη τεθεί σε ισχύ κατά την λήξη της περιόδου των 90 ημερών μετά την κατάθεση του εγγράφου του νέου κράτους μέλους, αρχίζει να ισχύει έναντι του κράτους αυτού, όπως και έναντι όλων των λοιπών κρατών μελών, υπό τις προϋποθέσεις του άρθρου 15 παράγραφος 3. Στην περίπτωση αυτή το προσχωρούν κράτος μέλος μπορεί να προβεί σε δήλωση πρόωρης εφαρμογής.

Η προσχώρηση ενός νέου κράτους μέλους θα είναι προϋπόθεση για την έναρξη ισχύος της σύμβασης όσον αφορά τα λοιπά κράτη, τα οποία ήταν μέλη της Ένωσης όταν εγκρίθηκε η πράξη του Συμβουλίου για την κατάρτιση της σύμβασης.

Άρθρο 17

17. Σκοπός του άρθρου αυτού είναι να καταστεί σαφές ότι η σύμβαση δεν επιδέχεται ουδεμίας επιφυλάξεως.

Άρθρο 18

18. Το άρθρο αυτό ορίζει το εδαφικό πεδίο εφαρμογής της σύμβασης για το Ηνωμένο Βασίλειο.

Άρθρο 19

19. Σύμφωνα με το άρθρο αυτό, ο Γενικός Γραμματέας του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης ενεργεί ως θεματοφύλακας της σύμβασης.

Ο Γενικός Γραμματέας δημοσιεύει στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* στοιχεία για την πορεία των εγκρίσεων, προσχωρήσεων και δηλώσεων, καθώς και κάθε άλλη γνωστοποίηση που αφορά την σύμβαση.

Παρακολούθηση

20. Λόγω των πρακτικών και τεχνικών ζητημάτων που ενδέχεται να ανακύψουν κατά την εφαρμογή της σύμβασης, κατά την έγκρισή της το Συμβούλιο σημείωσε ότι η υλοποίηση και εφαρμογή της θα πρέπει να παρακολουθούνται εκ του σύνεγγυς από τα βοηθητικά όργανα του Συμβουλίου.

I

(Ανακοινώσεις)

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

ΑΠΟΦΑΣΗ αριθ. 1/1999 ΤΗΣ ΜΕΙΚΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΕΚ/ΙΣΛΑΝΔΙΑΣ ΚΑΙ ΝΟΡΒΗΓΙΑΣ Η ΟΠΟΙΑ ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ ΒΑΣΕΙ ΤΗΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ ΠΟΥ ΣΥΝΗΨΕ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΈΝΩΣΗΣ ΜΕ ΤΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΤΗΣ ΙΣΛΑΝΔΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ ΤΗΣ ΝΟΡΒΗΓΙΑΣ ΓΙΑ ΤΗ ΣΥΝΔΕΣΗ ΑΥΤΩΝ ΤΩΝ ΔΥΟ ΧΩΡΩΝ ΜΕ ΤΗΝ ΥΛΟΠΟΙΗΣΗ, ΤΗΝ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΤΟΥ ΚΕΚΤΗΜΕΝΟΥ ΣΕΝΓΚΕΝ

της 29ης Ιουνίου 1999

σχετικά με τη θέσπιση του εσωτερικού της κανονισμού

(1999/C 211/02)

Η ΜΕΙΚΤΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ,

Άρθρο 2

Έχοντας υπόψη τη συμφωνία που συνήψε το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης με τη Δημοκρατία της Ισλανδίας και το Βασίλειο της Νορβηγίας για τη σύνδεση αυτών των δύο χωρών με την υλοποίηση, την εφαρμογή και την ανάπτυξη του κεκτημένου Σένγκεν (στο εξής «η συμφωνία»), και ιδίως το άρθρο 3 παράγραφος 2,

Η Μεικτή Επιτροπή συνέρχεται στην έδρα του Συμβουλίου στις Βρυξέλλες.

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ:

Όταν το Συμβούλιο, σύμφωνα με τον εσωτερικό του κανονισμό, συνέχεται σε διαφορετικό τόπο, η Μεικτή Επιτροπή θα συνέχεται επίσης, σε υπουργικό επίπεδο, σ' αυτό τον τόπο.

Άρθρο 1

Η Μεικτή Επιτροπή απαρτίζεται από αντιπροσώπους των κυβερνήσεων της Δημοκρατίας της Ισλανδίας («Ισλανδία») και του Βασιλείου της Νορβηγίας («Νορβηγία»), από τα μέλη του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής «Συμβούλιο») και της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων («Επιτροπή»).

Σε εξαιρετικές περιστάσεις και για δεόντως αιτιολογημένους λόγους, η Μεικτή Επιτροπή μπορεί να αποφασίσει, ομόφωνα, τη διεξαγωγή συνεδρίασης σε άλλο τόπο.

Άρθρο 3

Η Μεικτή Επιτροπή προεδρεύεται:

Οι συνεδριάσεις της Μεικτής Επιτροπής δεν είναι δημόσιες, εκτός εάν η Μεικτή Επιτροπή λάβει ομόφωνα διαφορετική απόφαση.

— σε επίπεδο εμπειρογνομόνων:

Άρθρο 4

από την αντιπροσωπία που εκπροσωπεί το μέλος του Συμβουλίου που ασκεί την Προεδρία του Συμβουλίου,

Η Μεικτή Επιτροπή συνέρχεται, σε οποιοδήποτε επίπεδο, οσάκις συγκληθεί από τον πρόεδρό της, με δική του πρωτοβουλία ή μετά από αίτηση ενός των μελών της.

— σε επίπεδο ανωτέρων υπαλλήλων και σε επίπεδο υπουργών:

κατά το πρώτο εξάμηνο του έτους: από την αντιπροσωπία που εκπροσωπεί το μέλος του Συμβουλίου που ασκεί την Προεδρία του Συμβουλίου·

Οι συνεδριάσεις της Μεικτής Επιτροπής σε επίπεδο υπουργών συγκαλούνται κανονικά για την ημέρα συνόδου του Συμβουλίου κατά την οποία εξετάζονται θέματα που εμπίπτουν στους καλυπτόμενους από το άρθρο 1 της συμφωνίας τομείς.

κατά το δεύτερο εξάμηνο του έτους: εναλλάξ, από την αντιπροσωπία που εκπροσωπεί την κυβέρνηση της Ισλανδίας ή από την αντιπροσωπία που εκπροσωπεί την κυβέρνηση της Νορβηγίας.

Άρθρο 5

Η αντιπροσωπία που εκπροσωπεί το μέλος του Συμβουλίου που ασκεί την Προεδρία του μπορεί να παραχωρήσει την προεδρία της Μεικτής Επιτροπής στην αντιπροσωπία του μέλους που θα ασκήσει την επόμενη Προεδρία του Συμβουλίου.

Η Μεικτή Επιτροπή, σε υπουργικό επίπεδο, απαρτίζεται από αντιπροσώπους της Ισλανδίας και της Νορβηγίας και από τα μέλη του Συμβουλίου σε υπουργικό επίπεδο, που είναι εξουσιοδοτημένα να δεσμεύουν την κυβέρνηση των κρατών τους, και από ένα μέλος της Επιτροπής.

Για τη λήψη αποφάσεων από τη Μεικτή Επιτροπή, απαιτείται η παρουσία τουλάχιστον 11 μελών της Μεικτής Επιτροπής, σε υπουργικό επίπεδο, συμπεριλαμβανομένων των αντιπροσώπων της Ισλανδίας, της Νορβηγίας και της Επιτροπής.

Οι συνεδριάσεις της Μεικτής Επιτροπής σε υπουργικό επίπεδο προετοιμάζονται από τη Μεικτή Επιτροπή σε επίπεδο ανωτέρων υπαλλήλων. Όλα τα σημεία που εγγράφονται στην προσωρινή ημερήσια διάταξη μιας συνεδρίασης της Μεικτής Επιτροπής σε υπουργικό επίπεδο εξετάζονται προηγουμένως από τη Μεικτή Επιτροπή σε επίπεδο ανωτέρων υπαλλήλων, η οποία προσπαθεί να επιτύχει συμφωνία στο επίπεδό της. Εφόσον χρειάζεται, τα σημεία αυτά υποβάλλονται στη Μεικτή Επιτροπή σε υπουργικό επίπεδο.

Άρθρο 6

Ο πρόεδρος καταρτίζει την προσωρινή ημερήσια διάταξη κάθε συνεδρίασης. Η προσωρινή ημερήσια διάταξη περιλαμβάνει το σημείο για το οποίο ζητήθηκε η σύγκληση συνεδρίασης σύμφωνα με το άρθρο 4. Η πρόσκληση για τη συνεδρίαση και η προσωρινή ημερήσια διάταξη αποστέλλονται στους αποδέκτες που αναφέρονται στο άρθρο 9 εν ευθέτω χρόνο πριν από τη συνεδρίαση. Η ημερήσια διάταξη συνοδεύεται από όλα τα απαιτούμενα έγγραφα εργασίας.

Με την επιφύλαξη των δικαιωμάτων της Ισλανδίας και της Νορβηγίας που ορίζονται στο άρθρο 4 της συμφωνίας η ημερήσια διάταξη εγκρίνεται ομόφωνα από τη Μεικτή Επιτροπή στην αρχή κάθε συνεδρίασης. Η Μεικτή Επιτροπή μπορεί να αποφασίσει ομόφωνα να εγγραφεί στην ημερήσια διάταξη ένα σημείο που δεν περιλαμβάνεται στην προσωρινή ημερήσια διάταξη. Οι αντιπροσώποι που εκπροσωπούν το Ηνωμένο Βασίλειο και την Ιρλανδία δεν κωλύουν την επίτευξη ομοφωνίας για την εγγραφή στην ημερήσια διάταξη θέματος σχετικού με τον τομέα που καλύπτεται από το άρθρο 1 της συμφωνίας, στο οποίο δεν συμμετέχουν τα κράτη αυτά.

Άρθρο 7

Τα έγγραφα εργασίας για τη Μεικτή Επιτροπή καταρτίζονται στις γλώσσες του Συμβουλίου, εκτός εάν η Μεικτή Επιτροπή λάβει ομόφωνα διαφορετική απόφαση.

Άρθρο 8

Τα πρακτικά κάθε συνεδρίασης της Μεικτής Επιτροπής σε υπουργικό επίπεδο καταρτίζονται από τη Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου, υπό την ευθύνη του προέδρου και διαβιβάζονται στις αντιπροσωπίες.

Τα πρακτικά περιλαμβάνουν, κατά κανόνα, για κάθε σημείο της ημερήσιας διάταξης:

- την ένδειξη των εγγράφων που υποβάλλονται στη Μεικτή Επιτροπή,
- τα συμπεράσματα και τις αποφάσεις στις οποίες καταλήγει η Μεικτή Επιτροπή,
- τις δηλώσεις των οποίων η καταχώρηση ζητείται από τις αντιπροσωπίες.

Κάθε αντιπροσωπία μπορεί να ζητήσει λεπτομερέστερη κατάρτιση των πρακτικών για ένα σημείο της ημερήσιας διάταξης.

Τα πρακτικά εγκρίνονται ομόφωνα από τη Μεικτή Επιτροπή. Η Μεικτή Επιτροπή μπορεί να χρησιμοποιήσει γραπτή διαδικασία.

Άρθρο 9

Οι ανακοινώσεις στις οποίες προβαίνει ο πρόεδρος σύμφωνα με τον παρόντα εσωτερικό κανονισμό αποστέλλονται στις αποστολές της Ισλανδίας και της Νορβηγίας, στην Ευρωπαϊκή Ένωση, στις αντιπροσωπίες των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης και στην Επιτροπή.

Η αλληλογραφία που απευθύνεται στη Μεικτή Επιτροπή αποστέλλεται στον πρόεδρό της, στη διεύθυνση της Γενικής Γραμματείας του Συμβουλίου (Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Rue de la Loi/Wetstraat 175, B-1048 Βρυξέλλες).

Άρθρο 10

Οι λεπτομερείς διατάξεις που διέπουν τη διεκπεραίωση των αιτήσεων του κοινού προς τη Μεικτή Επιτροπή για πρόσβαση στα έγγραφα της είναι οι διατάξεις που θέσπισε το Συμβούλιο όσον αφορά τα δικά του έγγραφα.

Άρθρο 11

Χρέη γραμματείας της Μεικτής Επιτροπής ασκεί η Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου.

Άρθρο 12

Οι διαβουλεύσεις της Μεικτής Επιτροπής είναι εμπιστευτικές, εκτός εάν η Μεικτή Επιτροπή λάβει διαφορετική απόφαση.

Οι κανόνες που εφαρμόζονται από το Συμβούλιο για την προστασία των διαβαθμισμένων πληροφοριών εφαρμόζονται επίσης και για την προστασία των διαβαθμισμένων πληροφοριών τις οποίες χειρίζεται η Μεικτή Επιτροπή.

Άρθρο 13

Στις περιπτώσεις κατά τις οποίες η Μεικτή Επιτροπή συγκαλείται βάσει των διατάξεων του άρθρου 8 παράγραφος 4 της συμφωνίας, κάθε απόφαση της Μεικτής Επιτροπής περί συνέχισης της συμφωνίας λαμβάνεται με ομοφωνία.

Στις περιπτώσεις κατά τις οποίες η λήξη της συμφωνίας απορρέει από τη μη αποδοχή πράξης ή μέτρου μη εφαρμοζόμενου στην Ιρλανδία ή/και στο Ηνωμένο Βασίλειο, οι αντιπρόσωποί τους δεν κωλύουν την επίτευξη ομοφωνίας.

Άρθρο 14

Στις περιπτώσεις κατά τις οποίες η Μεικτή Επιτροπή επιλαμβάνεται μιας διαφοράς σύμφωνα με το άρθρο 11 της συμφωνίας, η διαφορά αυτή εγγράφεται στην προσωρινή ημερήσια διάταξη της Μεικτής Επιτροπής σε υπουργικό επίπεδο.

Η Μεικτή Επιτροπή λαμβάνει ομόφωνα τις αποφάσεις της σχετικά με τη ρύθμιση των διαφορών.

Άρθρο 16

Η παρούσα απόφαση ισχύει από την ημερομηνία εκδόσεώς της.

Οσάκις πρόκειται για ρύθμιση διαφοράς που αφορά την ερμηνεία ή την εφαρμογή διάταξης μη εφαρμοζόμενης στην Ιρλανδία ή/και στο Ηνωμένο Βασίλειο οι αντιπρόσωποί τους δεν κωλύουν την επίτευξη ομοφωνίας.

Άρθρο 17

Η παρούσα απόφαση δημοσιεύεται στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*. Η Ισλανδία και η Νορβηγία είναι υπεύθυνες για την επίσημη δημοσίευσή της στη χώρα τους.

Άρθρο 15

Οι αποφάσεις της Μεικτής Επιτροπής που αφορούν διαδικαστικά ζητήματα, πλην εκείνων για τις οποίες απαιτείται ομοφωνία δυνάμει του παρόντος κανονισμού, λαμβάνονται με πλειοψηφία των αντιπροσωπιών που την απαρτίζουν.

Βρυξέλλες, 29 Ιουνίου 1999.

Για τη Μεικτή Επιτροπή

Ο πρόεδρος

O. SCHILY

Οι τροποποιήσεις του παρόντος εσωτερικού κανονισμού αποφασίζονται ομόφωνα από τη Μεικτή Επιτροπή σε υπουργικό επίπεδο.

1. Κοινή δήλωση όλων των μελών της Μεικτής Επιτροπής όσον αφορά το άρθρο 4 του εσωτερικού κανονισμού:

«Εάν το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης προτιμάει να λάβει απόφαση σύμφωνα με το άρθρο 8 παράγραφος 1 της συμφωνίας σχετικά με την έκδοση νέων δεσμευτικών πράξεων ή μέτρων που παρεκκλίνουν κατ' ουσίαν από κοινή γνώμη της Μεικτής Επιτροπής σχετικά με τις ίδιες πράξεις ή μέτρα, η Μεικτή Επιτροπή, κατά γενικό κανόνα, πρέπει να συγκαλείται πριν από τη λήψη της απόφασης προκειμένου να συζητήσει, σύμφωνα με το άρθρο 4 της συμφωνίας, τις σκοπούμενες μεταβολές.»

2. Κοινή δήλωση όλων των μελών της Μεικτής Επιτροπής όσον αφορά το άρθρο 6 παράγραφος 2 του εσωτερικού κανονισμού:

«Τα μέλη της Μεικτής Επιτροπής συμφωνούν ότι, όσον αφορά την έκδοση της ημερήσιας διάταξης, δεν θα εγερθούν αντιρρήσεις αναφορικά με σημεία που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της συμφωνίας.»

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ισοτιμίες του ευρώ ⁽¹⁾

22 Ιουλίου 1999

(1999/C 211/03)

1 ευρώ	=	7,4428	κορόνες Δανίας
	=	325,15	δραχμές
	=	8,7795	κορόνες Σουηδίας
	=	0,6642	λίρες Αγγλίας
	=	1,0499	δολάρια ΗΠΑ
	=	1,5776	δολάρια Καναδά
	=	124,06	γιεν
	=	1,6068	φράγκα Ελβετίας
	=	8,271	κορόνες Νορβηγίας
	=	77,7735	κορόνες Ισλανδίας ⁽²⁾
	=	1,6199	δολάρια Αυστραλίας
	=	1,9818	δολάρια Νέας Ζηλανδίας
	=	6,38496	ραντ Νοτίου Αφρικής ⁽²⁾

⁽¹⁾ Πηγή: Ισοτιμίες αναφοράς που δημοσιεύονται από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα.

⁽²⁾ Πηγή: Επιτροπή.

Προηγούμενη κοινοποίηση συγκέντρωσης
(Υπόθεση IV/M.1637 — DB Investments/SPP/Öhman)

(1999/C 211/04)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

1. Στις 9 Ιουλίου 1999, η Επιτροπή έλαβε κοινοποίηση μιας προτεινόμενης συγκέντρωσης σύμφωνα με το άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 4064/89 του Συμβουλίου ⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1310/97 ⁽²⁾, με την οποία η επιχειρήσεις DB Investments (AXM) Limited (DBI), θυγατρική της Deutsche Bank, Försäkringsbolaget SPP, Ömsesidigt (SPP) και Öhman Real Estate Fund No 1 AB (Öhman) αποκτούν κατά την έννοια του άρθρου 3 παράγραφος 1 στοιχείο β) του εν λόγω κανονισμού κοινό έλεγχο των επιχειρήσεων Fastighetsaktiebolaget Backlunda (Backlunda) και Fastighetsaktiebolaget Mínos (Mínos), που ανήκουν στην Postens Pensionsstiftelse 1996.

2. Οι επιχειρηματικές δραστηριότητες των εν λόγω επιχειρήσεων είναι:

— Deutsche Bank: τράπεζα,

— DBI: ειδική επενδυτική εταιρία που σχηματίσθηκε για τις ανάγκες της παρούσας γνωστοποίησης,

— SPP: ασφαλιστική συνταξιοδοτική εταιρία,

— Öhman: ειδική επενδυτική εταιρεία που σχηματίσθηκε για την πραγματοποίηση μακροπρόθεσμων επενδύσεων σε ακίνητα. Θυγατρική της E Öhman J:or Fondkommission AB, ενός σουηδικού επενδυτικού και χρηματιστηριακού οίκου,

— Backlunda και Mínos: διαχείριση ακίνητης περιουσίας στην Σουηδία.

3. Κατά την προκαταρκτική εξέταση, η Επιτροπή διαπιστώνει ότι η κοινοποιηθείσα συγκέντρωση θα μπορούσε να εμπίσει στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 4064/89. Εντούτοις, επιφυλάσσεται να λάβει τελική απόφαση επί του σημείου αυτού.

4. Η Επιτροπή καλεί τους ενδιαφερόμενους τρίτους να υποβάλουν οποιοδήποτε παρατηρήσεις για την προτεινόμενη συγκέντρωση στην Επιτροπή.

Οι παρατηρήσεις πρέπει να φθάσουν στην Επιτροπή το αργότερο εντός δέκα ημερών από την ημερομηνία της παρούσας δημοσίευσης, με την αναφορά IV/M.1637 — DB Investments/SPP/Öhman. Οι παρατηρήσεις μπορούν να σταλούν στην Επιτροπή με φαξ [αριθ. (32-2) 296 43 01 ή 296 72 44] ή ταχυδρομικά στην ακόλουθη διεύθυνση:

Ευρωπαϊκή Επιτροπή,
Γενική Διεύθυνση Ανταγωνισμού (ΓΔ IV),
Διεύθυνση Β — Task Force Συγκεντρώσεων,
Avenue de Cortenberg/Kortenberglaan 150,
B-1040 Βρυξέλλες.

⁽¹⁾ ΕΕ L 395 της 30.12.1989, σ. 1· διορθωτικό στην ΕΕ L 257 της 21.9.1990, σ. 13.

⁽²⁾ ΕΕ L 180 της 9.7.1997, σ. 1· διορθωτικό στην ΕΕ L 40 της 13.2.1998, σ. 17.

Προηγούμενη κοινοποίηση συγκέντρωσης
(Υπόθεση IV/M.1629 — Knorr-Bremse/Mannesmann)

(1999/C 211/05)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

1. Στις 16 Ιουλίου 1999, η Επιτροπή έλαβε κοινοποίηση μιας προτεινόμενης συγκέντρωσης σύμφωνα με το άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 4064/89 του Συμβουλίου ⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1310/97 ⁽²⁾, με την οποία η επιχείρηση Knorr-Bremse Systeme für Schienenfahrzeuge GmbH (Knorr-Bremse), που ελέγχεται από τον όμιλο Knorr-Bremse, και Rexroth Mecman GmbH (Rexroth), που ελέγχεται από τον όμιλο Mannesmann, αποκτούν κατά την έννοια του άρθρου 3 παράγραφος 1 στοιχείο β) του εν λόγω κανονισμού κοινό έλεγχο της νεοδημιουργηθείσας επιχείρησης Knorr-Bremse-MRP Systeme für Schienenfahrzeuge GmbH & Co. KG (K-B MRP), που αποτελεί κοινή επιχείρηση.

2. Οι επιχειρηματικές δραστηριότητες των εν λόγω επιχειρήσεων είναι:

- Knorr-Bremse: ηλεκτροπνευματικά και υδραυλικά συστήματα τροχοπέδησης για φορτηγά οχήματα, εξαρτήματα και εξοπλισμός για φορτηγά οχήματα και σταθερά συστήματα τροχοπέδησης έκτακτης ανάγκης,
- Rexroth: υδραυλικά συστήματα και εξαρτήματα τροχοπέδησης,
- K-B MRP: πνευματικά συστήματα και εξαρτήματα τροχοπέδησης.

3. Κατά την προκαταρκτική εξέταση, η Επιτροπή διαπιστώνει ότι η κοινοποιηθείσα συγκέντρωση ενδέχεται να εμπέσει στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 4064/89. Εντούτοις, επιφυλάσσεται να λάβει τελική απόφαση επί του σημείου αυτού.

4. Η Επιτροπή καλεί τους ενδιαφερόμενους τρίτους να υποβάλουν οποιοσδήποτε παρατηρήσεις για την προτεινόμενη συγκέντρωση στην Επιτροπή.

Οι παρατηρήσεις πρέπει να παραληφθούν από την Επιτροπή το αργότερο εντός δέκα ημερών από την ημερομηνία της παρούσας δημοσίευσης. Οι παρατηρήσεις μπορούν να σταλούν στην Επιτροπή με φαξ [αριθ. (32-2) 296 43 01 ή 296 72 44] ή ταχυδρομικά, με την αναφορά IV/M.1629 — Knorr-Bremse/Mannesmann, στην ακόλουθη διεύθυνση:

Ευρωπαϊκή Επιτροπή,
Γενική Διεύθυνση Ανταγωνισμού (ΓΔ IV),
Διεύθυνση Β — Task Force Συγκεντρώσεων,
Avenue de Cortenberg/Kortenberglaan 150,
B-1040 Βρυξέλλες.

⁽¹⁾ ΕΕ L 395 της 30.12.1989, σ. 1· διορθωτικό στην ΕΕ L 257 της 21.9.1990, σ. 13.

⁽²⁾ ΕΕ L 180 της 9.7.1997, σ. 1· διορθωτικό στην ΕΕ L 40 της 13.2.1998, σ. 17.

Μη διατύπωση αντιρρήσεων σε μια κοινοποιηθείσα συγκέντρωση**(Υπόθεση IV/M.1527 — OTTO Versand/Freemans)**

(1999/C 211/06)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

Στις 16 Ιουνίου 1999, η Επιτροπή αποφάσισε να μη διατυπώσει αντιρρήσεις για την ανωτέρω κοινοποιηθείσα συγκέντρωση και να την αναγνωρίσει ως σύμφωνη με την κοινή αγορά. Η απόφαση αυτή βασίζεται στο άρθρο 6 παράγραφος 1 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 4064/89 του Συμβουλίου. Το πλήρες κείμενο της απόφασης διατίθεται μόνο στην αγγλική γλώσσα και θα δημοσιοποιηθεί αφού διαγραφούν τα επαγγελματικά απόρρητα που ίσως περιέχει. Θα διατίθεται:

- υπό έντυπη μορφή μέσω των γραφείων πωλήσεως της Υπηρεσίας Επισήμων Εκδόσεων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (βλέπε οπισθόφυλλο),
- υπό ηλεκτρονική μορφή «CEN» στη βάση δεδομένων Celex, όπου φέρει αριθμό εγγράφου 399M1527. Το Celex είναι το αυτοματοποιημένο σύστημα τεκμηρίωσης του κοινοτικού δικαίου· για περισσότερες πληροφορίες σχετικά με συνδρομές απευθυνθείτε στην ακόλουθη διεύθυνση:

EUR-OP
Information, Marketing and Public Relations (OP/4B)
2, rue Mercier
L-2985 Luxembourg
Τηλέφωνο (352) 29 29-42455· φαξ (352) 29 29-42763.

III

(Πληροφορίες)

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΓΕΝΙΚΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ COM/A/21/98 — ΚΥΡΙΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ (Α 5/Α 4)

σουηδικής υπηκοότητας**ΠΙΝΑΚΑΣ ΕΠΙΤΥΧΟΝΤΩΝ**

(1999/C 211/07)

Δημοσίευση σύμφωνα με το σημείο VIII.3 της προκήρυξης του γενικού διαγωνισμού COM/A/21/98
(Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων C 408 Α της 29ης Δεκεμβρίου 1998).

AHNLID, Anders
ANDERSSON, Claes-Axel
ASTBERG, Stig Magnus
BLADH, Roland
BOMAN, Lars
ENEGREN, Johan
ENEQUIST, Gunnar
FLODIN, Ulrika
FRYDMAN, Jan Eric
HAGSTRÖM, Olle
HANSSON, Carl-Johan
HÖSTRUP, Jesper
JOHANSSON, Eva
JONSSON, Ulf Lennart
KARLSTRÖM, Haakan
MAGNUSSON, Lars Jörgen
MATTHIESSEN, Jens Anders
MÖLLERSTRÖM, Olof
NÄSSLIN, Elisabeth
OLSON, Krister
PALM, Aasa
RAMSAY, May Ann
SEMNEBY, Hans Peter
SVEDÄNG, Karl Frederik
TOREHALL, Eva Pauline
TRAUNG, Margareta
TYNELL, Alice
WALLDEN, Axel
WEDIN, Jörgen Nils
WIGEMARK, Lars
